

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-74-143(23)/12/CS

Warszawa, dnia 26 sierpnia 2013 r.

DECYZJA DIH-2 NR 55/2013

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w związku z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j.t. Dz. U. z 2013 r., poz. 267) oraz art. 7 ust. 1 pkt 1, art. 12 ust. 1, art. 24 ust. 1, 4 i 5 w związku z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. nr 169, poz. 1200 ze zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy dotyczącej zobowiązania przedsiębiorcy Krystyny Makarowskiej prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą „KAMA OL” Krystyna Makarowska w Gdańsku, do uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki oleju napędowego o numerze 1040/12/3784, niespełniającego wymagań jakościowych, zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr DIH-2 Nr 32/2013 z dnia 29 kwietnia 2013 r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy.**

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 29 maja 2013 r., przedsiębiorca Krystyna Makarowska prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą „KAMA OL” Krystyna Makarowska w Gdańsku (dalej: „Przedsiębiorca” lub „Strona”), złożyła wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr DIH-2 Nr 32/2013 z dnia 29 kwietnia 2013 r., dotyczącą zobowiązania Przedsiębiorcy, do uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki oleju napędowego o numerze 1040/12/3784, niespełniającego wymagań jakościowych.

W trakcie kontroli przeprowadzonej w dniu 21 września 2012 r. na ww. stacji paliw, inspektorzy reprezentujący Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali do badań z partii liczącej 4000 litrów próbki oleju napędowego, tj. próbkę numer 1040/12/3784 i próbkę kontrolną numer 4107/12/3784 w ilości 4 litrów każda, na podstawie protokołu pobrania próbek paliw nr 010434.

Następnie inspektorzy reprezentujący Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w dniu 21 września 2012 r. przekazali próbkę oleju napędowego do akredytowanego, niezależnego Specjalistycznego Laboratorium Badania Paliw i Produktów Chemii Gospodarczej w Bydgoszczy według protokołu przyjęcia do badania numer 238/PP/2012.

Badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne Specjalistyczne Laboratorium Badania Paliw i Produktów Chemii Gospodarczej w Bydgoszczy (sprawozdanie z badań nr 1106/PP/2012) wykazały, że oferowany w dniu kontroli olej napędowy (o numerze próbki 1040/12/3784), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli § 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 9 grudnia 2008 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych (Dz. U. z 2008 r. Nr 221, poz. 1441 ze zm.), zwanego dalej: „rozporządzeniem w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych”, z uwagi na zaniżoną temperaturę zapłonu wynoszącą 42,0 °C przy wymaganiach jakościowych min. 55 °C.

W toku kontroli, w dniu 2 października 2012 r., inspektorzy reprezentujący Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, poinformowali stronę o wynikach badań próbki oleju napędowego pobranego w dniu 21 września 2012 r. o numerze 1040/12/3784 przekazali egzemplarz sprawozdania z badań o numerze 1106/PP/2012 oraz poinformowali o możliwości złożenia wniosku o badanie próbki kontrolnej. Kontrolowany pismem z dnia 2 października 2012 r. złożył wniosek o zbadanie próbki kontrolnej pobranej w dniu 21 września 2012 r.

Badanie próbki kontrolnej numer 4107/12/3784 przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium JSH Hamilton Poland LTD Sp. z o. o. w Gdyni wykazało, że pobrany w dniu 21 września 2012 r. olej napędowy nie spełnia wymagań jakościowych, z uwagi na zaniżoną temperaturę zapłonu wynoszącą 41,5 °C przy wymaganiach jakościowych min. 55 °C.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów mając na uwadze wyniki badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez Specjalistyczne Laboratorium Badania Paliw i

Produktów Chemii Gospodarczej w Bydgoszczy (sprawozdanie z badań nr 1106/PP/2012), zgodnie z art. 61 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego (j.t. Dz. U. z 2013 r., poz. 267), pismem z dnia 29 listopada 2012 r., powiadomił Przedsiębiorcę, jako stronę postępowania, o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie dotyczącej ustalenia wysokości należności pieniężnej stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki oleju napędowego oraz zobowiązania przedsiębiorcy do jej uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Przedsiębiorca został także poinformowany, że przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie w sprawie, jako stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego, prawo wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także prawo do składania wniosków dowodowych.

W piśmie z dnia 18 grudnia 2012 r. Strona wskazała, iż w dniu przeprowadzenia kontroli nie prowadziła sprzedaży oleju napędowego, o czym pracownik stacji poinformował inspektorów przeprowadzających kontrolę na stacji paliw w Rumii. Strona twierdzi również, iż pracownik stacji poinformował inspektorów, iż w zbiornikach znajduje się tzw. stan martwy paliwa, a na dystrybutorze znajdowała się kartka informująca o braku paliwa. Ponadto sprzedawany olej napędowy pochodzi z udokumentowanego źródła, co może zostać potwierdzone odpowiednimi dokumentami. Strona twierdzi, iż z tego względu prowadzenie niniejszego postępowania jest nieuzasadnione. Pismem z dnia 8 stycznia 2013 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wezwał do uzupełnienia braków formalnych dotyczących braku pełnomocnictwa oraz opłaty skarbowej w celu potwierdzenia umocowania. Strona nie odebrała pisma z dnia 8 stycznia 2013 r.

Pismem z dnia 8 stycznia 2013 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przedłużył termin wydania decyzji do dnia 8 lutego 2013 r., a pismem z dnia 6 lutego 2013 r. do dnia 1 marca 2013 r.

Wobec nieskutecznego doręczenia pisma Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 8 stycznia 2013 r., pismem z dnia 1 marca 2013 r. Prezes UOKiK wezwał pełnomocnika Przedsiębiorcy do uzupełnienia stwierdzonych braków formalnych pełnomocnictwa oraz braku opłaty skarbowej.

Pismem z dnia 1 marca 2013 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przedłużył termin wydania decyzji do dnia 2 kwietnia 2013 r.

Pismem z dnia 21 marca 2013 r. pełnomocnik Przedsiębiorcy przesłał pełnomocnictwo wraz z opłatą skarbową w celu potwierdzenia umocowania go w sprawie, wystawione w dniu 20 marca 2013 r. Sytuacja ta spowodowała konieczność uzyskania potwierdzenia przez Stronę stanowiska przedstawionego przez pełnomocnika działającego bez umocowania w piśmie z dnia 18 grudnia 2012 r.

Pismem z dnia 2 kwietnia 2013 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przedłużył termin wydania decyzji do dnia 2 maja 2013 r.

Pismem z dnia 17 kwietnia 2013 r. Przedsiębiorca potwierdził wszystkie dotychczas dokonane przez swojego pełnomocnika czynności w sprawie.

Decyzją nr DIH-2 Nr 32/2013 z dnia 29 kwietnia 2013 r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zobowiązał Przedsiębiorcę do uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki oleju napędowego o numerze 1040/12/3784, niespełniającego wymagań jakościowych.

Pismem z dnia 29 maja 2013 r. Strona złożyła wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, wnosząc o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości oraz o umorzenie postępowania. We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, Strona podniosła dwa zarzuty, a mianowicie naruszenia art. 3 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz naruszenia art. 7, art. 77 oraz 107 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Pismem z dnia 5 czerwca 2013 r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów powiadomił Przedsiębiorcę, o wszczęciu postępowania w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy zakończonej zaskarżoną decyzją nr DIH-2 Nr 32/2013 z dnia 29 kwietnia 2013 r. Przedsiębiorca został także poinformowany, że przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie w sprawie, jako stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego, prawo wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także prawo do składania wniosków dowodowych. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Rozpoznając wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Mając na względzie całość zebranego w sprawie materiału dowodowego, na wstępie należy podkreślić, iż stosownie do postanowień art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r.

o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. Nr 169, poz. 1200 ze zm.), dalej: „ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw” – paliwa transportowane, magazynowane, wprowadzane do obrotu oraz gromadzone w stacjach zakładowych powinny spełniać wymagania jakościowe określone dla danego paliwa, ze względu na ochronę środowiska, wpływ na zdrowie ludzi oraz prawidłową pracę silników zamontowanych w pojazdach, ciągnikach rolniczych, a także maszynach nieporuszających się po drogach.

Odnosząc się do kluczowego – z punktu widzenia toczącego się postępowania – zarzutu Strony, a mianowicie naruszenia art. 3 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, poprzez błędne przyjęcie, iż próbki przeznaczone do badań pochodziły z paliwa wprowadzanego do obrotu, wypada stwierdzić, iż Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, zarządza systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Celem jaki leży u podstaw wydania ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, jest ograniczenie negatywnych skutków oddziaływania paliw na środowisko oraz zdrowie ludzi (art. 1). Dla realizacji tego celu został stworzony system monitorowania i kontrolowania jakości paliw (art. 11) mający za cel przeciwdziałanie transportowaniu, magazynowaniu, wprowadzaniu do obrotu paliw niespełniających wymagań jakościowych określonych w odrębnych przepisach. Do zadań systemu należy m.in. kontrolowanie jakości paliw u przedsiębiorców. Systemem, jak to już wskazano powyżej, zarządza Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (art. 12), zaś czyni to przy pomocy Inspekcji Handlowej. W toku postępowania inspektorzy Inspekcji Handlowej pobierają dwie próbki paliwa (art. 17), a następnie sporządzają protokół pobrania próbki (art. 20 ust. 1). Próbki przekazywane są do akredytowanego laboratorium (art. 20). Przepis art. 24 ust. 1 omawianej ustawy, w sytuacji gdy badania wykazały, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych, obliguje zarządzającego systemem do zobowiązania kontrolowanego w drodze decyzji do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań. Ponadto zgodnie z art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j.t. Dz.U. z 2009 r., Nr 151, poz. 1219 ze zm.), dalej: „ustawa o Inspekcji Handlowej” – ustalenia kontroli dokumentowane są w protokole kontroli.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy wyjaśnić, iż Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, rozstrzygnięcia w zakresie zobowiązania przedsiębiorcy do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań, wydaje w oparciu o zebrany materiał dowodowy, którego kluczowymi elementami są udokumentowane protokołami

czynności kontrolne i wyniki badań laboratoryjnych. W niniejszej sprawie, co należy wyraźnie podkreślić, Strona nie kwestionuje wyników badań, a tym samym wadliwej jakości paliwa, lecz podnosi zarzut, iż olej napędowy, z którego pobrano próbki, nie był wprowadzany do obrotu, gdyż z uwagi na niski poziom oleju w zbiorniku nie prowadzono jego sprzedaży w dniu kontroli. Można zatem stwierdzić, że zarzuty Strony odnoszą się do czynności podejmowanych w toku kontroli w dniu 21 września 2012 r. Czynności te, co wypada wyraźnie podkreślić, zostały udokumentowane stosownymi protokołami. W tym miejscu wypada wyjaśnić, iż zgodnie z art. 15 ust 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw do przeprowadzania kontroli, zabezpieczania dowodów oraz pobierania i badania próbek w zakresie nieuregulowanym w ustawie stosuje się przepisy ustawy o Inspekcji Handlowej. Podstawowym dokumentem opisującym czynności podejmowane w toku kontroli jest protokół kontroli. Zgodnie bowiem z art. 20 ust. 1 ustawy o Inspekcji Handlowej ustalenia kontroli inspektor dokumentuje w protokole kontroli. Z kolei, zgodnie z art. 20 ust. 2 kontrolowany może zgłosić uwagi bezpośrednio do protokołu kontroli lub w terminie 7 dni od dnia przedstawienia protokołu do podpisu wnieść je na piśmie.

Mając powyższe na względzie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, iż w protokole kontroli nie znajduje się żadna uwaga, która wskazywałaby, że olej napędowy nie był sprzedawany w dniu kontroli. Takiej uwagi do protokołu kontroli nie zgłosiła Krystyna Makarowska, kontrolowany przedsiębiorca, w obecności której przeprowadzana była kontrola paliwa. Krystyna Makarowska przesłuchana w charakterze strony w dniu 2 października 2012 r. wskazuje na okoliczności, które jej zdaniem przemawiają za tym, że paliwo powinno być dobrej jakości, a jeśli nie jest, to odpowiedzialność za niewłaściwą jakość, leży po stronie producenta i dostawcy paliwa. Z Jej wyjaśnień nie wynika, iż paliwo nie było sprzedawane. Gdyby paliwo nie było sprzedawane to okoliczność ta, jako istotna dla sprawy zostałaby niewątpliwie podniesiona w toku przesłuchania. Ponadto w protokole pobrania próbek do badań znajduje się informacja z jakiej objętości paliwa zostały pobrane próbki oleju napędowego.

Z protokołu kontroli, sporządzonego w dniu 21 września 2012 r., wynika natomiast jednoznacznie (karta nr 2 protokołu), iż „w dniu 21.09.2012 r. na kontrolowanej stacji prowadzona była sprzedaż następujących paliw: olej napędowy”. Tego stwierdzenia kontrolowany nie zakwestionował.

W związku z zarzutami Strony sformułowanymi na etapie postępowania pierwszoinstancyjnego w piśmie z dnia 18 grudnia 2012 r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów pismem z dnia 19 grudnia 2012 r. zwrócił się do Pomorskiego

Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z prośbą o wyjaśnienie. Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej pismem z dnia 27 grudnia 2012 r. poinformował, Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, iż obecny w toku kontroli w dniu 21 września 2012 r. pracownik stacji paliw prowadził sprzedaż paliw, w tym oleju napędowego. Oferta cenowa była uwidoczniona na tablicy informacyjnej, a na dystrybutorze nie znajdowała się kartka z informacją o braku w sprzedaży oleju napędowego. Ponadto z uwagi na małą ilość paliwa znajdującego się w zbiorniku paliwa, przed pobraniem próbek zapytano pracownika stacji obecnego podczas kontroli o „stan martwy” zbiornika. Pracownik stacji oświadczył, iż w zbiorniku o pojemności 10 tys. litrów „stan martwy” jest niższy i w tej sytuacji można jeszcze prowadzić sprzedaż paliwa. Biorąc pod uwagę wyjaśnienia Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Gdańsku oraz wyjaśnienia zawarte w notatce służbowej z dnia 27 grudnia 2012 r., sporządzonej przez inspektora J. K., przeprowadzającego kontrolę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał zarzuty Strony, iż pracownik stacji poinformował inspektorów, że w zbiornikach znajduje się tzw. „stan martwy paliwa”, a na dystrybutorze znajdowała się kartka informująca o braku paliwa, za nie znajdujące potwierdzenia w materiale dowodowym sprawy. Z protokołu kontroli z dnia 21 września 2012 r., o czym była mowa wyżej, wynika jednoznacznie, że w dniu kontroli prowadzona była sprzedaż oleju napędowego. We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, Strona nie przedstawia żadnych nowych dowodów, ani też nie wskazuje na jakiegokolwiek nowe okoliczności w sprawie, które wskazywałyby na to, że w dniu kontroli nie prowadziła sprzedaży oleju napędowego na swojej stacji paliw.

Biorąc powyższe pod uwagę, zarzut naruszenia art. 3 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, poprzez błędne przyjęcie, iż próbki przeznaczone do badań pochodziły z paliwa wprowadzanego do obrotu, należy uznać za bezzasadny.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia przepisów postępowania administracyjnego, tj. art. 7, art. 77 oraz art. 107 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, należy zauważyć, że zgodnie z art. 7 Kodeksu postępowania administracyjnego, w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności i podejmują wszelkie kroki niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Z dyspozycji cytowanego przepisu Strona wywodzi niesformułowaną w nim tezę, iż jedynie na organie administracji ciąży obowiązek realizacji zasady prawdy obiektywnej. Ze stanowiskiem takim nie sposób się zgodzić. Strona postępowania nie jest bowiem całkowicie zwolniona z obowiązku

współdziałania z organem administracji w realizacji przedmiotowej zasady. Z jednej strony ma ona prawo żądania przeprowadzania przez organ dowodów przez nią wskazanych, a z drugiej strony na stronie spoczywa ciężar wskazania konkretnych faktów i zdarzeń, z których wywodzi ona dla siebie określone skutki prawne. Podobnie, obowiązek współdziałania spoczywa na Stronie w sytuacji, gdy nieudowodnienie określonej czynności faktycznej może prowadzić do rezultatów niekorzystnych dla strony. Za słuszny w takim przypadku, należy przyjąć wskazywany w doktrynie pogląd, że przy bierności strony, niedopuszczalne jest założenie, że cały ciężar dowodzenia faktów mających przemawiać przeciwko ustaleniom poczynionym przez organy administracji, spoczywa na tych organach (por. wyrok NSA z dnia 20 maja 1998 r. w sprawie sygn. I SA/Ka 1605/96, a także wyrok NSA z dnia 29 marca 2001 r. w sprawie sygn. I SA/Ka 10/2000). W toku postępowania kontrolnego, Strona jako podmiot kontrolowany nie zgłaszała żadnych zastrzeżeń co do przebiegu czynności kontrolnych i pomimo pouczeń nie korzystała z przysługującego jej prawa w tym zakresie. Nie zgłaszała ich również w protokole przesłuchania strony z dnia 2 października 2012 r. Dopiero po wszczęciu postępowania administracyjnego, w piśmie z dnia 18 grudnia 2012 r. Strona stwierdza, że w dniu kontroli następowała wyłącznie sprzedaż gazu, co pozostaje w wyraźnej sprzeczności z protokołem kontroli i wskazuje jako dowód „Przesłuchanie Piotra L.”, lecz dowodu tego nie dołącza ani do przedmiotowego pisma, ani też na dalszym etapie postępowania. Jednocześnie zarówno inspektorzy reprezentujący Pomorskiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Gdańsku, jak i Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w toku prowadzonego postępowania, dopełnili wszelkich czynności procesowych zmierzających do zebrania pełnego materiału dowodowego. W trakcie kontroli Stronę poinformowano o: możliwości wniesienia uwag bezpośrednio do protokołu bądź na piśmie, wyniku badania próbki, możliwości złożenia wniosku o zbadanie próbki kontrolnej, wyniku badania próbki kontrolnej, a także przekazano protokoły z badań próbki i próbki kontrolnej. Pismem z dnia 29 listopada 2012 r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów powiadomił Przedsiębiorcę, jako stronę postępowania, o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki oleju napędowego. Przedsiębiorca został także poinformowany, że przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie w sprawie, jako stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje mu, na podstawie art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego, prawo wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także prawo do składania wniosków dowodowych.

W kontekście powyższego, podniesiony we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, zarzut naruszenia przepisów postępowania administracyjnego tj. art. 7, art. 77 oraz art. 107 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, należy uznać za bezzasadny.

Jak już podniesiono powyżej, Strona nie kwestionuje wyników badań laboratoryjnych próbek oleju napędowego. Niemniej jednak wypada wyjaśnić, iż w sytuacji, gdy przeprowadzone badania wykazują, że paliwo spełnia wymagania jakościowe, koszt tych badań ponosi Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jako zarządzający systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw, na podstawie umowy zawartej z akredytowanym laboratorium. Jeżeli natomiast przeprowadzone badania wykazują, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych, koszty tych badań ponosi kontrolowany przedsiębiorca.

Jak już podniesiono na wstępie, badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne Specjalistyczne Laboratorium Badania Paliw i Produktów Chemii Gospodarczej w Bydgoszczy (sprawozdanie z badań nr 1106/PP/2012) wykazały, że oferowany w dniu kontroli olej napędowy (o numerze próbki 1040/12/3784), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli § 1 pkt 2 rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw, z uwagi na zaniżoną temperaturę zapłonu wynoszącą 42,0 °C przy wymaganiach jakościowych min. 55 °C.

Negatywną jakość badanego paliwa potwierdziły badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium JSH Hamilton Poland LTD Sp. z o. o. w Gdyni wykazało, że pobrany w dniu kontroli olej napędowy (o numerze próbki 4107/12/3784) nie spełnia wymagań jakościowych, z uwagi na zaniżoną temperaturę zapłonu wynoszącą 41,5 °C przy wymaganiach jakościowych min. 55 °C.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż zarówno próbka, jak i próbka kontrolna oleju napędowego, pobrane w dniu 21 września 2012 r., nie spełniały wymagań jakościowych określonych w § 1 pkt 2 rozporządzenia, z uwagi na zaniżony parametr – temperatura zapłonu.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw zabrania się transportowania, magazynowania, wprowadzania do obrotu oraz gromadzenia w stacjach zakładowych paliw ciekłych, jeżeli nie spełniają wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 1 lub art. 6 ust. 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

W kontekście powyższego należy stwierdzić, iż wprowadzenie do obrotu oleju napędowego, niespełniającego wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu,

stanowi naruszenie dyspozycji cytowanych powyżej przepisów art. 3 ust. 1 i art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, po dokonaniu ponownej analizy zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego oraz uwzględnieniu okoliczności wskazanych przez Stronę w toku postępowania odwoławczego, że decyzja nr DIH-2 Nr 32/2013 z dnia 29 kwietnia 2013 r. była prawidłowa, a tym samym brak jest podstaw do jej uchylecia.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Na decyzję, zgodnie z art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 ze zm.) przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia skarżącemu rozstrzygnięcia w sprawie.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Dr Małgorzata Krasnodębska - Tomkiel

Otrzymuje:

Adw. J. R., Kancelaria Adwokacka, ul. S., w G.